

море въ Гадесъ. А Сципионъ, като оставилъ Силана съ 10.000 души пѣхота и 1000 души конница срѣщу лагера на 6-хилядната картагенска войска, върналъ се въ Тарраконъ. Наскоро Махонъ тѣй сжщо напусналъ останкитѣ отъ армията и намѣрилъ спасение въ Гадесъ. Лишени отъ началникъ и отъ надѣжда за помощъ, тѣзи останки отъ картагенската армия се прѣдали на Силана, който слѣдъ това се присъединилъ къмъ Сципиона. Последния, слѣдъ нѣколко време, обсадилъ Илтургисъ (днесъ Andujar), а Марций въ сжщото време Кастубонъ на близо единъ отъ другъ: първия отъ тѣзи градове билъ взетъ съ пристѣпъ, а втория се прѣдалъ, и Марций билъ испратенъ къмъ Астапъ, близо до Гадесъ (вѣроятно около днешния Хересъ близо до Кадиксъ). Вѣорженитѣ му жигели излѣзли да се биятъ съ Марция, но били разбити, а останалитѣ въ града подпалили го и загинали въ огъня.

Между това Сципионъ отишълъ отъ Тарраконъ въ Новий Картагенъ, гдѣто се разболялъ. Въ Испания се пръсналъ слухъ, че той ужъ билъ умрѣлъ, който слухъ побудилъ Индибилиса и Мандония, владѣтелни прѣдводители на нѣкои племена въ часть отъ днешна Каталония, а сжщо и 8.000 римски войски, разположени на лагеръ близо до устието на днешната р. Хукаръ, на югъ отъ Валенсия — да вѣстанатъ. Това последне вѣстание било усмирено отъ Сципиона, който, като прѣминалъ съ армията си на лѣвата страна на р. Иберъ, разбилъ Индибилиса и Мандония въ едно сражение, слѣдъ което тѣзи двама прѣдводители се покорили отново. Слѣдъ туй Сципионъ, като оставилъ въ Тарраконъ Силана съ часть отъ войскитѣ, съ останалитѣ тръгналъ за Гадесъ. Близо до този градъ той сключилъ съ

Массинисса прѣдварителни условия за миренъ договоръ. А Махонъ, братъ на Аннибала, който се намиралъ въ Гадесъ, получилъ отъ картагенския сенатъ пари и заповѣдъ да оиде по море съ флота въ Цизалпинска Галлия и Лигурия, да събере тамъ наемни войски и да се присъедини съ тѣхъ къмъ Аннибала. Като взелъ отъ Гадесъ всичкитѣ пари и богатства, каквито можалъ да намѣри въ него, Махонъ отишълъ по море въ Болярскитѣ острови, гдѣто прѣкаралъ въ пд малкия отъ тѣхъ (Minorca) зимата въ укрѣпенъ лагеръ, който отпослѣ се обърналъ въ градъ, носящъ и днесъ названието *портъ Махонъ* (Port Mahon). Азрубалъ, Гисконова синъ, още прѣди това отишълъ отъ Гадесъ въ Африка, а слѣдъ отдалечението и на Махона отъ този градъ, последния се прѣдалъ на римлянитѣ. Като довършилъ съ това покорението на Испания, Сципионъ оставилъ въ нея римската армия подъ началството на легатитѣ Корнелия Ленгула и Манлия Ацидина, и отишълъ въ Римъ.

И тѣй побѣдата на Сципиона при Илингъ въ 206 година покорила Испания на римлянитѣ, сжщо, както побѣдата при р. Метавръ въ 207 година, благодарение на Клавдия Нерона, вѣстановила властта на Римъ въ Италия, съ исключение само на часть отъ Бруттий и Лукания, въ която още се държалъ грозния за Римъ Аннибалъ, и за свѣршването на войната оставало само да се истика той най послѣ съвсѣмъ отъ Италия и да се побѣди Картагенъ въ собственитѣ му владѣния въ Африка. А за прѣминуването прѣвѣса на войната на страна на Картагенъ нѣмало вече никаква надѣжда.